

Darul

Darul

Se povestește că un tânăr, singur la părinți, urma să-și încheie cu brio studiile academice. De luni de zile admirase o mașină expusă în vitrina unui magazin auto. Știa că tatăl lui își poate permite să cumpere o astfel de mașină, așa că și-a exprimat dorința să o primească în dar la absolvire. Ziua mult așteptată se apropia, însă fără ca tânărul să poată depista vreun semn că mașina mult visată va intra în posesia sa. O ușoară dezamăgire începuse să i se cuibărească în inimă.

În seara dinaintea festivității de absolvire, tatăl și-a chemat fiul în birou. L-a felicitat pentru anii de studiu și i-a spus cât de mândru este de el și cât de mult îl iubește. Apoi i-a întins o cutie frumos împachetată, rostind emoționat: „Felicitări, fiule!”.

Fiul a deschis cutia, sperând că va găsi în ea cheile mașinii, însă în cutie se afla o biblie scumpă, îmbrăcată în piele, cu numele lui scris în litere aurite pe copertă.

Dezamăgirea i s-a transformat în mânie.- Cu banii pe care îi ai, tu îmi dai ca dar la absolvire o Biblie?

Trântind Biblia pe biroul tatălui, tânărul a ieșit furios, din cameră, părăsind definitiv casa tatălui său.

Anii au trecut. Tânărul de odinioară avea de-acum o afacere prosperă și o familie frumoasă. Într-un târziu, și-a dat seama că vremea nu stă în loc și a hotărât să-și viziteze tatăl, pe care nu-l mai văzuse din ajunul absolvirii facultății. Însă înainte ca să poată pleca la drum, o telegramă fulger îl anunță că tatăl lui a decedat și că toată averea i-a rămas lui, ca singur moștenitor.

Ajuns din nou acasă după ani de zile, inima i-a fost copleșită de tristețe și regrete. A intrat în biroul tatălui său. La un capăt al mesei grele din lemn de stejar se afla biblia pe care o primise în ajunul absolvirii – în aceeași poziție în care o lăsase el înainte de a părăsi casa părintească. Cu ochii împăienjeniți de lacrimi, fiul a luat-o, a deschis-o și a început să citească în ea.

La un moment dat, întorcând încă o filă, un plic alb a fluturat la podea. S-a aplecat să ridice plicul, pe care se afla adresa magazinului auto de unde sperase cu ani în urmă să primească mașina mult visată. În plic, un contract de vânzare, datat în ziua absolvirii: ACHITAT – scria în litere mari peste termenii contractului. Mașina îl aștepta de ani de zile în garaj.

De câte ori nu trecem cu vederea binecuvântările lui Dumnezeu, doar pentru că nu sunt „împachetate” cum ne-am așteptat?